

KUHALA JA VAPAA PUDOTUS

Kuhalan muistiinpanoja kyseisen toimeksiannon henkilöistä

Hinku, alias Heikki Horatius Mahtomaa

Viimeinen kytkökseni Jyväskylän alamaailmaan. Soitti hädissään Venykekujalta: "Mut on hakattu!"

Vajaan puolen tunnin kuluttua soitosta haahuilin Venykekujalla. Hinku mätkähti asfalttiin ylailmoista. Vapaan pudotuksen loppurusahdus soi korvissani vieläkin.

Hinkun kalenterissa oli yllättävän paljon merkintöjä. Viimeiseksi jäänyt tapaaminen oli sovittu hänen kuolinpäivälle Opistokuja 6 A. Muita merkintöjä mm SV, MV ja SR...

Hinkun viimeisen asunnon, Köhniönkatu 9:n kellarikerroksen pukuhuoneesta löysin tallelokeron. Siellä oli kaksi paperilappua, toisessa puhelinnumero, toisessa pitkä numerosarja. Lisäksi 1500 € viidenkympin seteleinä sekä valokuvakansio.

Valokuvakansion viimeiseltä sivulta löytyi nimi "Vähis". Vasta siitä tajusin, kenen perhealbumista oli kyse.

Happipullomies

Juuri ennen Hinkun putoamista yritin kysellä hänen näköistä miestä tupakalla seisseeltä huonokuntoiselta mieheltä, jolla oli mukanaan pyörillä kulkeva matkahappi. Pullon kupeessa oli tarra "Haptee".

Törmäsin samaan mieheen joka kerta, kun kävin Venykekujalla. Sen jälkeen kun minutkin yritettiin pudottaa ullakon ikkunasta, sain Happipullomieheltä irti vain yksittäisiä sanoja. "Sitä autettiin". "ranne" tai "rante".

Rikoskomisario Saimi Kaakonkulma

Harmikseni Rakastettuni Saimi nimettiin päätutkijaksi kaikkiin murhiin, mitkä tuntuivat liittyvän tähän toimeksiantoon. Suhteemme ei ole edennyt, joskaan ei ole ottanut takapakkiakaan. Aavistelen kuitenkin jonkinlaista väljehtymistä.

Vähäräikän pariskunnan murhan jälkeen Saimi kävi luonani. Silloin minusta tuntui, kuin olisimme toisille vieraita ja että olen menettämässä Rakastettuni.

Pentti Mahtomaa

Hinkun veli. Selkeästi hyvin menestyvä autoliikkeen omistaja ja toimitusjohtaja. Tuntuu tietävän, mitä haluaa. Vaurauden merkinä ranteessa välkkyi Bismarck-ketju. Oli varma, että pikkuveli oli murhattu.

Oli tavannut Hinkun viimeksi viime kuun alkupuolella.

Ei kysellyt veloituksistani, mutta soitteli kiusallisen usein kysellen tuloksia.

Houtsonen

Tutkiessani ensimmäistä kertaa Hinkun asuntoa Köhniönkatu 9:n yläkerrassa, törmäsin lähtiessäni Houtsoseen. Hän kertoi olevansa talon omistajan käskystä tutkimassa kiinteistöä. Uteliaisuuttani lyöttäydyin mukaan. Löysimme kellarikerroksen saunanlauteille kirveellä tapetun miehen. Myöhemmin selvisi, että hän oli 45-vuotias Säynätsalon Lehtisaarella asunut Pennonen.

Törmäsin Houtsoseen vähän liiankin usein tutkimuksieni aikana.

Aluksi hän ei millään myöntänyt tuntevansa Pennosta ja Vähäräikkää. Hinkun myönsi nähneensä Köhniönkadun pihalla useastikin.

Houtsonenkin innostui uhkailemaan minua aseella, Beretta 87 Target. Tilanne kääntyi kuitenkin edukseni. Lähdimme yhdessä tapaamaan Houtosen työnantajaa. Löysimme Vähäräikän ja vaimonsa murhattuna Mustalahden marmorihuvilasta.

Sain Houtoselta osoitteen, jonne hän oli kyydinyt Ambrosian Opistokujalta. Huugontie 41.

Vähäräikkä, Vähis, Räikkis

Opistokuja 6 A, kolmas kerros, ovessa luki "Vähäräikkä". Hinkun päiväkirjan mukaan hänen viimeiseksi jäänyt tapaaminen. Soittaessani ovikelloa, Vähäräikkä oli juuri valmistautunut lähtemään Hinkun hautajaisiin. Seurasin miestä Taulumäelle ja osallistuin samalla itsekin Hinkun siunaustilaisuuteen.

Seurasin Vähäräikkää Köhniönkadulle. Sisälle mennessä kuulin viulun surumielisen vaikerruksen. - Ja millaisella virtuositeetilla!

Vähäräikkä kertoi Heikki Mahtomaan maksaneen vuokrat aina ajallaan. Nytkin on jo tämän kuun vuokrakin maksettuna.

Jorelta saamani vihjeen perusteella menin Mustalahden ökyhuvilalle ja törmäsin vinttikoiramaisen naisen lisäksi Vähäräikkään. Kumpikaan ei myöntänyt, että heiltä olisi varastettu Tyko Sallista. Rouva oli hälyttänyt poliisitkin paikalle.

Jore

Törmäsin Joreen eka kertaa Hinkun hautajaisten yhteydessä. Hän kertoi tietävänsä varmasti, että Vähis oli heittänyt Hinkun katolta.

Hinku oli kysynyt Jorelta turvallista luukkuu kaksi päivää ennen kuolemaansa. Ei kuulemma uskaltanut mennä enää kämpilleen.

Jore epäili Hinkun vetäneen välistä Vähäräikän bisneksistä.

Tapasin Joren seuraavan kerran Muuratsalossa Paljaspään näköalakalliolla. Hän väitti Hinkun ja Pennosen varastaneen Tyko Sallisen luonnostelman tauluun "Sätkyt". - Muuratsalosta Mustalahden huvilalta, sinne pääsee Kortepellontieltä. "Ei siellä montaa sen tasoista palatsia ole".

Köhniönkadulla tapasin sekä Kalhun että Joren. Heiltä sain puristettua, että Hinku järkkäsi asiakkaita vain yhdelle naiselle; Miss Ambrosia. - Pyöritti Ambrosian ohjelmatoimistoa sen jälkeen, kun se lähti Räikkiksen tallista. Silkrose kuuluu Räikkikselle.

Houstoselta saatu osoite paljastui Joren kodiksi. Jore ei ollut tietävinäänkään Ambrosiasta. Jäin kuitenkin passiin. Kahden jälkeen aamuyöstä verannalle ilmestyi ensin Jore, sitten nainen. Kuulin heidän puheestaan: "Mehän sovittiin, ettei puhuta Rantesta kuin pakon edessä."

Fiesta-mies, Eenokki Kalhu

Kävi kotiportillani uhkailemassa. Myöhemmin varmaan sama mies oli käynyt iskemässä kuistinpilariini puukolla nurin niskoin roikkuvan ristin, johon oli naulittu muovisika.

Soitti ensin uhkailusoiton kun olin Perttu Kanen luona. Yöllä lensi polttopullo Kanen työhuoneen ikkunasta. Onneksi Hippu pelasti meidät tulipalolta.

Varjostin Fiesta-miestä, kun hän kyyditsi Vähäräikän Opistokujalta Köhniönkadulle.

Nyt Fiesta-mies kävi uhkailemassa jo järeällä pistoolilla. Hän paljastui kuitenkin koira-allergiseksi. Hänen uhkailunsa kääntyikin minun kuulusteluksi. Mies myönsi tekevänsä töitä Räikkikselle ja tunteneensa myös Hinkun ja Pennosen.

Köhniönkatu 7, Veikko Sourander, "Naapurin kylä"

Kypärämäkiläisyyden perikuva. Asuu torppaansa yksin. Vaimo kuollut muutama vuosi sitten. Vaikuttaa välinpitämättömältä, mutta taitaa tehdä hyvinkin tarkkoja havaintoja kotikatunsa tapahtumista.

Kävi vasiten Mustankorkean keikan varjolla utelemassa kotonani. Väitti Hinkulla olleen vuokria rästissä. Oli kertonut vaihtavansa maisemaa koska tiesi tappajan olevan sen perässä. Oli pyytänyt kertomaan, jos sininen Ford Fiesta liikkuisi siellä päin.

Kun törmäsin Kalhuun ja Joreen Hinkun kämpillä, pois lähtiessäni Sourander pysäytti minut. Kertoi Fiesta-miehen pysäköineen autonsa Salokadulle. Tarkkaa havainnointia!

Tupakoi paljon, usein entisen portin tolppaan nojaten.

Kodinhoitaja Venykekujalla (Venyke = joustava kengän osa)

Kertoi nähneensä Hinkun näköisen miehen nousseen portaita ylempiin kerroksiin. Mies ei haissut viinalta eikä oltu pahoinpidelty. Ihmetteli vain, miksi mies ei käyttänyt hissiä. Noin tuntia myöhemmin samaa mies oli kuolleena kadulla.

Kenet Hinku oli tuntenut, kenen luokse hän oli mennyt viettämään elämänsä viimeisen tunnin? Jonkun joka oli päästänyt hänet sisään, hakannut henkitoreisiin ja nakannut lopulta katuun.

Tällä reissulla joku yritti tuupata minutkin ullakon ikkunasta katuun.

Malakia Melkuri

Melkuri tupsahti Matkustajakoti Tiilenpäähän, joka sijaitsee lähellä Sukevan vankilaa. Väitti vapautuneensa laillisesti ja halusi juhlia sitä kanssamme. Väitti syyttömyyttään, vaikka oli vetänyt yhtä mulkvistia kirveellä päin näköä ja sahanneensa siltä nupin irti.

Melkuri kertoi karanneesta vangista, Sepi Vireliuksesta. Se oli ryöstänyt Räikkiksen kanssa Iisalmen Osuuspankin 2002. Räikkis oli tehnyt Vireliukselle oharin, yritti omia koko saaliin.

Juuri kun olimme lopettamassa epäonnisen Sonkajärven korpisamoilun ja lähdimme paluumatkalle vankilahenkilökunnan erämökiltä, törmäsimme Melkuriin uudelleen.

Melkuri halusi meiltä kyydin Norjaan, Senja-saarelle. Pulkkilan ja Rantsilan välillä pysähdyimme kuselle. Siitä Bemari ei sit enää käynnistynytäkään. Akku sippi. Tangokuningas Huttunen poimi meidät kyytiinsä, ja päädyimme Rantsilaan Keidasbaariin. Baarin isäntä tunnisti Melkurin ja suolasi sen jakkaralleen.

Huttunen kuskasi meidät Buickillaan vielä romuttamon kautta takaisin Bemarille. Pääsimme vihdoon kotimatalle.

Timo Ahava

Hinkun osoitekirjasta löytyi kahdeksan kertaa rahasumma tämän miehen kohdalta. Paljastui, että Hinku oli välittänyt Ahavalle naisseuraa ja järkännyt tapaamispaikkoja. Ahava oli rakastunut naiseen. Hinku pääsi kiristämään häntä.

Silkrose

Kertoi tuntevansa kaikki tutkimuksieni henkilöt. Yhtenä tapaamispaikkana Köhniönkatu. Joku hakkasi Ambrosian ja vähän sen jälkeen Hinku tapettiin.

Aiemmin Mustalahden huvilalla oli juhlistu Vähäräikän bisnesmenestyksiä talon tarjoamin runsain antimin. Ambrosia oli seonnut ja ruvennut syyttämään paikalla olleita miehiä ahneudesta, ohi vetämisestä ja kyykyttämisestä. - Irtisanoutui Räikkiksen tallista.

Ambrosia, alias Noora Kivi

Säynätsalon marketin pihasta sain (mahdollisesti) Ambrosian kyytiini. Hän halusi turvaan hullulta Jorelta.

Juhlat, joissa Räikkis hakkasi Ambrosian sairaalakuntoon, olivatkin Köhniönkadulla. Silkrose puhui Päijänteen rantahuvilasta.

Nooran isä "Rante" omistaa kaksion Veneilykujalla.